

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 26. marca 2013 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **Š. T.**, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 18. septembra 2012, sp. zn. 3 To 79/2012, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **Š. T. sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Nitra z 3. októbra 2007, sp. zn. 4 T 57/2006, bol obvinený **Š. T.** uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 30. augusta 2005 medzi 1,30 hod. a 2,30 hod. z objektu R. T. obžalovaný **Š. T.** odcudzil z haly tvarovačky VKT traktor zn. Zetor 7245, EČ: Z. červenej farby tak, že na hale tvarovačky vylomil dvere, na ktorých poškodil jazýček zámku a zárubňu, v zadnej časti haly odtrhol visiaci zámok na železnej bráne, za pomoci skrutkovača a veľkého kľukového kľúča, ktoré zostali na mieste činu, uvoľnil prívies traktora, ktorý podložil diskom a drevenou latou, vylomil uzamknuté dvere na traktore, tento naštartoval a podľa stôp, ktoré traktor zanechal

s ním vyšiel cez druhú železnú bránu, na ktorej predtým vylomil zaistovacia tyčku a visiaci zámok a odišiel smerom za obec Č., čím spôsobil poškodenému R. T. škodu vo výške 150 000 Sk.

Za to bol obvinenému podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obvinenému výkon tohto trestu odňatia slobody odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. bola určená skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvinenému súd uložil povinnosť nahradiť poškodenému: R. T. so sídlom H., IČO: X., spôsobenú škodu vo výške 150 000 Sk.

Na základe podaného odvolania obvineným potom Krajský súd v Nitre rozhodol uznesením z 13. februára 2008, sp. zn. 7 To 4/2008 tak, že odvolanie obvineného Š. T. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací rozhodol rozsudkom z 8. októbra 2008, sp. zn. 6 Tdo 16/2008 tak, že právoplatným uznesením Krajského súdu v Nitre z 13. februára 2008, sp. zn. 7 To 4/2008, bol z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por. porušený zákon v ustanoveniach § 319 Tr. por. a konaním, ktoré mu predchádzalo aj v ustanoveniach § 2 ods. 9, § 34 ods. 1, § 132 Tr. por. v neprospech obvineného Š. T., zrušil napadnuté uznesenie krajského súde ako aj rozsudok Okresného súdu Nitra z 3. októbra 2007, sp. zn. 4 T 57/2006, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a zároveň Okresnému súdu Nitra prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Po vrátení veci súdu I. stupňa bol obvinený následne rozsudkom Okresného súdu Nitra z 26. októbra 2011, sp. zn. 3 T 41/2008, uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 30. augusta 2005 v čase medzi 3,30 hod. a 4,00 hod. z objektu R. T. obžalovaný Š. T. odcudzil z haly tvarovačky VKT traktor zn. Zetor 7245, EČ: Z. červenej farby tak, že na hale tvarovačky vylomil dvere, na ktorých poškodil jazýček zámku a zárubňu, v zadnej časti haly odtrhol visiaci zámok na železnej bráne, za pomoci skrutkovača a veľkého kľukového kľúča, ktoré zostali na mieste činu, uvoľnil prives traktora, ktorý podložil diskom a drevenou latou, vylomil uzamknuté dvere na traktore, tento naštartoval a podľa stôp, ktoré traktor zanechal s ním vyšiel cez druhú železnú bránu, na ktorej predtým vylomil zaist'ovaciu tyčku a visiaci zámok a odišiel smerom za obec Č., čím spôsobil poškodenému R. T. škodu vo výške 150 000 Sk (4.979,10 eur).

Za to bol obvinenému podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obvinenému výkon tohto trestu odňatia slobody odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. bola určená skúšobná doba v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvinenému súd uložil povinnosť nahradiť poškodenému: R. T. so sídlom H., IČO: X., spôsobenú škodu v sume 4.979,10 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený ihneď po jeho vyhlásení odvolanie.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací rozsudkom z 18. septembra 2012, sp. zn. 3 To 79/2012, podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvinenému podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zák., za použitia § 56 ods. 1 Tr. zák. uložil peňažný trest v sume 400 (štyristo) eur konštatujúc, že podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. vymožená suma peňažného trestu pripadne štátu. Ďalej podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. súd ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) mesiace.

Aj proti naposledy uvedenému rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený 31. decembra 2012 dovolanie prostredníctvom svojho obhajcu. V jeho odôvodnení uviedol ako dovolacie dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por., z ktorých prvý predpokladá, že bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu a druhý, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

V dovolaní obvinený odvolávajúc sa na predchádzajúce rozhodnutie dovolacieho súdu uviedol, že okresný súd opakovane vypočul svedka Ľ. P., ktorý zotrval na svojich predchádzajúcich výpovediach, pričom sa znova potvrdilo, že s výpoveďou tohto svedka bolo v prípravnom konaní nezákonne manipulované. Z toho potom vyvodil záver, že nezákonnými postupmi pri výsluchu tohto svedka v prípravnom konaní bola dôkazná hodnota tohto dôkazu trvale znehodnotená, odsúdený bol tak len na základe dôkazu, ktorý nebol vykonaný zákonným spôsobom a výsluch svedka už v súčasnej dobe ani po splnení zákonných požiadaviek nevedie k nepochybným skutkovým zisteniam. Ďalej uviedol, že zo strany okresného súdu po vrátení veci nebol vykonaný žiaden dôkaz o overenie si pravdivosti svedka, napríklad verifikáciou viditeľnosti 30. augusta 2005 o 4.00 hodine ráno a vyšetrovacím pokusom priamo so svedkom, ako to uložil Najvyšší súd Slovenskej republiky. Keďže svedok Ľ. P. takmer úplne stratil zrak, súd prvého stupňa už objektívne nemohol vykonať vyšetrovací pokus so svedkom, aby objektívne preveril pravdivosť a hodnovernosť jeho výpovede, t.j. nemohol dospieť k nepochybným skutkovým zisteniam. Keď sám obvinený navrhoval vykonanie týchto dôkazov a dali sa ešte vykonať, jeho návrhy boli zamietnuté a preto postupom orgánov činných v trestnom konaní došlo k porušovaniu jeho práv na obhajobu a vykonanie navrhovaných dôkazov bolo tak zo strany orgánov činných v trestnom konaní trvalo zmarené. Podľa jeho názoru súd precenil dôkazný význam svedeckej výpovede svedka Ľ. P., pretože vzhľadom na jeho zdravotný stav a jej obsah je absolútne nehodnoverná a vzhľadom na nehodnovernosť obsahu výpovede tohto jediného svedka bolo potrebné ešte v prípravnom konaní venovať objektívnosti tejto výpovede osobitnú pozornosť.

Dňa 12. januára 2006 podal obvinený vyšetrovateľovi PZ písomné návrhy na doplnenie dokazovania v zmysle § 34 ods. 1 Tr. por., v ktorom okrem iného žiadal vykonať previerku výpovede na mieste svedka Ľ. P., ktorá však bola zamietnutá ako nepotrebná, čím malo byť porušené ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. Nesúhlasil tiež

so závermi súdu prvého stupňa týkajúcich sa hodnotenia hodnovernosti výpovede svedka na strane 8, 9 a 10 rozsudku, ktorú hodnotí ako absolútne dôveryhodnú.

Ďalej podľa jeho názoru súdy prvého a druhého stupňa sa nevysporiadali s dôkazmi svedčiacimi v jeho prospech, pretože výpoveď svedka L. P. okrem jeho tvrdenia, že sa skutku, ktorý mu je kladený za vinu, nedopustil, vyvracajú aj výpovede jeho manželky a jeho matky, ktoré potvrdili i pred súdom, že nikdy v noci domu neodchádzal a 30. augusta 2005 bol riadne v zamestnaní. Nevysporiadali sa ani s časom, kedy malo dôjsť ku spáchaniu skutku a ani s výpoveďou svedka F. Š..

Zdôraznil, že doposiaľ nebol ani raz súdne trestaný a je mu ľúto, že R. v T. bol odcudzený traktor a vznikla mu škoda, ale skutok, ktorý mu je kladený za vinu nespáchal.

Označil i niektoré osoby (A. V. z T., R. S. z L. a J. Š.), ktoré by mohli byť páchatelmi trestného činu, z ktorého bol uznaný za vinného.

V závere vyslovil názor, že v dôsledku porušenia práv na obhajobu nebol objektívne zistený skutkový stav a súdy prvého a druhého stupňa pochybili, keď vzhľadom na množstvo protichodných dôkazov a neobjasnených pochybností nepostupovali v zmysle zásady in dubio pro reo.

Z uvedených dôvodov obvinený žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 364 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku Krajského súdu v Nitre z 18. septembra 2012, sp. zn. 3 To 79/2012, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Navrhol, aby podľa § 386 ods. 1, 2 Tr. por. dovolací súd vyslovil rozsudkom porušenie zákona z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por. v neprospech obvineného Š. T., napadnutý rozsudok zrušil, ako aj predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Nitra z 26. októbra 2011, sp. zn. 3 T 41/2008 a v zmysle § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Krajskému súdu v Nitre, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa ani poškodený a ani Okresná prokuratúra Nitra nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané

oprávnenou osobou a či je prípustné. Dovoláním bol napadnutý právoplatný rozsudok Krajského súdu v Nitre z 18. septembra 2012, sp. zn. 3 To 79/2012, ako súdu odvolacieho. Proti takémuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por. Dovolanie bolo taktiež podané prostredníctvom obhajcu, čím bola splnená aj podmienka jeho podania oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. Bolo podané včas a na zákonom určenom mieste (§ 370 Tr. por.), po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a označuje chyby konania a dôvod dovolania (§ 374 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným Š. T. nie je dôvodné (chyby vytýkané v dovolaní nepredstavujú naplnenie žiadneho dovolacieho dôvodu), a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Na začiatok treba uviesť, že obvinený celé svoje dovolanie postavil na námietkach zameraných na nesprávnosť hodnotenia dôkazov vrátane nevykonania ďalších navrhovaných dôkazov, a teda v konečnom dôsledku na námietkach smerujúcich proti skutkovým zisteniam súdov, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.).

Len minister spravodlivosti je oprávnenou osobou na podanie dovolania proti právoplatnému rozhodnutiu vychádzajúceho zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, alebo ak boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci (§ 371 ods. 3 Tr. por.).

Pokiaľ ide o naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., t.j., že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Obvinený tento dovolací dôvod postavil na skutočnosti, že súdy opreli svoje rozhodnutie o dôkaz, ktorý nebol vykonaný zákonným spôsobom a jeho návrhy na vykonanie ďalších dôkazov odmietli vykonať.

Právo na obhajobu treba chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva.

Toto právo obvineného spočíva aj v navrhovaní dôkazov v zmysle § 34 ods. 1, § 44 ods. 2 Tr. por. a zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú. Za porušenie práva na obhajobu nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10, 11 Tr. por. ako aj ich vlastné hodnotenie dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. (k tomu pozri rozhodnutie 7, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky čiastka 1/2011).

Pokiaľ by aj išlo o porušenie práva na obhajobu, bolo by potrebné skúmať, či toto právo bolo porušené zásadným spôsobom, t.j. či by porušenie práva na obhajobu mohlo vyvolať odlišné rozhodnutie o vine obvineného. Keďže ako už bolo vyššie konštatované, v tomto prípade porušenie práva na obhajobu nebolo zistené, potom neprichádza do úvahy ani skúmanie rozsahu porušenia tohto práva.

Platí, že nesúhlas obvineného s rozsahom vykonaného dokazovania a jeho hodnotením, nemôže zakladať žiaden dovolací dôvod.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že orgány činné v trestnom konaní a súd sa s jednotlivými dôkaznými návrhmi riadne vysporiadali, čo v konečnom dôsledku obvinený ani nenamieta a súd prvého stupňa dôvody, ktoré ho viedli k odmietnutiu vykonania dôkazov navrhnutých obhajobou vysvetlil a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil.

Z obsahu podaného dovolania v rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. je zrejmé, že aj tento dovolací dôvod je založený na názore obvineného o nesprávnosti skutkových zistení súdov a nesprávnom hodnotení dôkazov oboma súdmi. V súvislosti s týmto dovolacím dôvodom nie je v dovolaní obvineného uvedený ani jeden dôkaz, ktorý by nebol vykonaný spôsobom, ktorý by pre konkrétny dôkaz predpisoval zákon.

Obvinený nezákonnosť výsluchu svedka L. P. postavil len na hodnotení jeho výpovede ako výpovede nepravdivej a absolútne nehodnovernej konštatujúc, že „nezákonnými postupmi pri výsluchu tohto svedka v prípravnom konaní bola dôkazná hodnota tohto dôkazu trvale znehodnotená a odsúdený som bol na základe dôkazu, ktorý nebol vykonaný zákonným spôsobom“, pričom tento nezákonný spôsob vo svojom dovolaní nevysvetlil.

Pokiaľ obvinený hodnotí túto výpoveď, namieta len jej nevierohodnosť, nevykonanie ďalších navrhovaných dôkazov a skutkové zistenia súdov, čo ako už bolo konštatované, nemôže zakladať žiaden dovolací dôvod.

A preto najvyšší súd musel po prejednaní veci na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného Š. T. odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 26. marca 2013

**JUDr. Peter K r a j č o v i č , v. r.
predseda senátu**

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová